

Bíró Éva – Busánszky Máté Oszkár – Perhács Simon – Lelkes László

Kapocs: magyar fiatalok világjátéka, amely a határokon átívelve épít közösséget

Az idén először megvalósuló Kapocs világverseny döntője Szekszárdon került megrendezésre január 22-én, a magyar kultúra napján. A világjáték a föld különböző pontjain élő magyar fiatalokat hozza össze közös élményeken és feladatokon keresztül. A program célja a nemzeti identitás erősítése, és egyfajta kapocs kialakítása az anyaországban, a külhonban és a diaszpórában élő magyarok között. A döntőre Amerikából, New Jerseyből, Ciprusról, Horvátországból, Németországból is érkeztek magyar fiatalok. A versenybe Bertók Mátyás, a Bertók video tulajdonosa koordinálásával több szlovákiai magyar fiatal is bekapcsolódott: Perhács Simon, a Dunaszerdahelyi Magyar Tannyelvű Magángimnázium diákja, Busánszky Máté Oszkár, a galántai Kodály Zoltán Gimnázium diákja és Lelkes László, a dunaszerdahelyi Szabó Gyula Alapiskola tanulója.

A játékban első feladatként minden résztvevőnek egy online kvízt kellett kitöltenie, amely a magyar kultúrához, történelemhez és identitáshoz kapcsolódott. A második feladat során kisfilmet forgattak, amelyben a fiataloknak be kellett mutatniuk, hogyan látják a magyar kultúra és identitás erejét. A legjobb játékosok ezután jutottak a döntő fordulóba. A döntő előtt a fiatalok Tolna megyei kistélepusléseken töltöttek három napot. Itt megismerkedhettek a térség gazdag néprajzi örökségével, hagyományával és a helyi közösség erejével. A Kapocs tehát közösségi élményt adott számukra, közben ezzel egy időben fontos identitáserősítő program is volt. A verseny legnagyobb jelentősége abban mutatkozott meg, hogy a játék a virtuális világban indult, végül a különböző országokból érkező játékosok eljutottak a valós világba, a személyes találkozásig.

Forrás: Bertók Mátvás archívuma

A résztvevők a vendéglátó településeken táncházakon vettek részt, közösen főztek, megkóstolták a helyi gasztronómiai specialitásokat, iskolákat, óvodákat látogattak meg, majd a döntőre a saját bemutatkozó előadásukat is elkészítették – mindezt a helyi mentortelepülésük közösségével együttműködve.

A verseny egy életre meghatározó élményt adott a játékosok számára, akik egymást is megismerték, és szerteágazó kapcsolatokat alakítottak ki. A Kapocs Nagykövete címet Gorjanac Szilvia érdemelte ki, aki Horvátországban Csúza magyarlakta településen él. Nagykövet-helyettese a vezekényi Busánszky Máté Oszkár lett.

Forrás: Bertók Mátyás archívuma

Busánszky Máté Oszkár (diák, Kodály Zoltán Gimnázium, Galánta): „Hatalmas élményekkel tértem haza Bogyiszlóról. A három nap alatt, amit ott töltöttem, úgy érzem, lelkileg is feltöltődtem. Megtapasztaltam a kis közösségek összetartó erejét, ahol fontosak az emberek közötti kapcsolatok, ahol az emberek még őszintén kíváncsiak egymásra, és a külföldről érkező vendéget is örömmel fogadják. Természetes dolog számomra, hogy elmegyek moziba vagy színházba Budapestre, de ez a vidéki látogatás semmihez nem hasonlítható. Felkerestem a helyi tájházat, ahol láthattam a vidékre jellemző hagyományos népviseletet. A Bogyiszlói Népi Együttes tagjai megtanították nekem a bogyiszlói táncok alaplépéseit, és végül a helyi vadászegyesület elnökénél remek társaságban megkóstoltam a helyi specialitást, a halászelevet. Úgy érzem, nagyon értékes barátságokat kötöttem a faluban, amit a jövőben ápolni is szeretnék. Február 14-én visszatérek, mert meghívást kaptam egy helyi rendezvényre, a hagyományos disznóölésre. Vezekényről származom, és azt tervezzük, hogy a mi falunk polgármestere is eljön velem, így akár a települések között is létrejöhet kapcsolat. A verseny többi döntőseivel is megismerkedtem, felvettük egymással a kapcsolatot. Nagyon sok érdekes információt tudtam meg például arról, ők hogyan próbálnak megmaradni magyarnak akár egy olyan országban, ahol csak 2–3 ezres magyar közösség él. Úgy gondolom, nagy érték, ha ma a világ különböző pontján lévő országban az embernek van magyar ismerőse, akit bármikor tud keresni. Szerintem ez a kapcsolati háló, amit a versenynek köszönhetek, olyan ajándék, amire vigyázni kell.”

Forrás: Bertók Mátvás archívuma

Perhács Simon (diák, Dunaszerdahelyi Magyar Tannyelvű Magángimnázium): „Nekem elsőként az tűnt izgalmas kihívásnak, hogy egy videóban fogalmazzam meg, mit jelent számomra a magyarságom. Mindez nem volt könnyű feladat, hiszen az, hogy magyar vagyok, számomra természetes, és nem megkérdőjelezhető. Az osztálytársaimmal közösen, pedagógust is bevonva készítettük el a videót, amit végül a zsűri a legjobbnak értékelt. Ebben igyekeztem egyedi módon bemutatni a szülővárosomhoz való ragaszkodásomat, valamint a régió magyarságának egyik helyi szimbólumát, a DAC stadiont. Nagyon örültem, hogy bejutottam a döntőbe. Sajnos, mivel idén érettségizek, és az orvosira felvételizek, a tanulmányaim miatt nem tudtam három napot tölteni Tolna megyében. Egy napba azonban így is rengeteg élményt sikerült bezsűfolni. Az én mentortelepülésem Sajóagárd volt. Itt rövid látogatást tettem a helyi önkormányzatnál, ahol a régiót bemutató könyvekkel ajándékoztak meg. Ellátogattam a helyi iskolába, illetve a bábcsoporttal egy közös produkcióban is részt vettem. A döntő produkcióit végignézni is szívet melengető érzés volt. Külön élmény volt találkozni a világ különböző részeiről érkező magyar fiatalokkal. Örülök, hogy sokan vannak, akiknek fontos a magyar identitásuk, bárhol is éljenek. Ez engem is jó érzéssel töltött el. Én úgy gondolom, a magyarságunkról nem szabad lemondanunk. Ez a játék ebben a hitemben erősített meg.”

Forrás: Bertók Máttyás archívuma

Lelkes László (diák, Szabó Gyula Alapiskola, Dunaszerdahely): „Nagyon örülök, hogy bekapcsolódtam a versenybe. A Csallóközi néptáncgyűttesben táncolok, én a néptáncon keresztül próbálok ragaszkodni a magyar gyökereimhez. Így a Kapocs játék témája közel állt hozzám, kézenfekvő volt, hogy részt veszek benne. A döntő előtt Öcsényben töltöttem néhány napot. A mentortelepülésen nagy vendégszeretettel fogadtak, ami nagyon jólesett. Remek beszélgetéseket folytattunk a helyiekkel. Ellátogattam a tájházba, megismertem a helyi népviseletet, kipróbáltam a gyöngyfűzést. A döntőben pedig közös táncos produkciót adtunk elő, amit nagyon élveztem. Örülök, hogy más magyar fiatalokkal is megismerkedhettem. Az ő produkcióik is tetszettek. Összességében, új ismeretekkel és kapcsolatokkal gazdagodtam.”